Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 22. Warszawa, dnia 20 sierpnia 1937 r. Rok XX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa. ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIK 47

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 59 — 60

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 177 — 186.

IV. ORZECZNICTWO.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

161.

OKÓLNIK Nr. 47

z dnia 13 sierpnia 1937 r.

o pieczęciach sołtysów gromad.

(Nr SS. 31/10-2).

Do

P. P. Wojewodów województw południowych i zachodnich oraz Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Uchwalając w dn. 17.II.1937 r. projekt ustawy w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13.XII.1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach, Senat Rzeczypospolitej uchwalił równocześnie następującą rezolucję:

„Senat wzywa Rząd do wydania w drodze rozporządzenia przepisów zezwalających gromadom, które posiadały, jako b. gminy jednostkowe, historycznie uzasadnione herby, na używanie na pieczęciach sołtysów danych gromad tychże herbów za zezwoleniem wojewody".

Stosując się do wezwania zawartego w powyższej rezolucji, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uzupełnia niniejszym okólnik z dn. 1.VI. 1935 r. Nr 33a (Nr SS. 32/16/23) w sprawie pieczęci organów gmin wiejskich i gromad (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 19, poz. 102) przez wstawienie w części II tego okólnika po ustępie 6-tym nowego ustępu o następującym brzmieniu:

Jeżeli gromada wstąpiła na podstawie ustawy z dn. 23.III.1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) w miejsce dawnej gminy jednostkowej, która posiadała historycznie uzasadniony herb, w takim razie herb ten może być zamieszczony za zezwoleniem właściwego wojewody na pieczęci sołtysa tej gromady po lewej (dla patrzącego) stronie napisu. W tym celu pieczęć sołtysa według ustalonego wyżej wzoru powinna być przedłużona w kierunku lewym (dla patrzącego) o 25 mm.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

162.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Związkowi „Zebulun" w Polsce (Kraków, ul. Dunajewskiego 7 m. 5) pozwolenie na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie kotwicy. której trzonem jest hebrajska litera „zain", jako pierwsza litera słowa „Zebulun". Otok stanowi łańcuch kotwiczny. U góry hebrajski napis „Zebulun", u dołu nad falami wschodzące słońce.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 2 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom, nie będącym jego członkami, jest zakazane.

(Warszawa, dnia 23 czerwca 1937 r. Nr. AP. 3-69).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

163.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Stowarzyszeniu Inżynierów Mechaników Polskich (Warszawa, ul. Czackiego 3/5 m. 22) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie srebrnego koła trybowego, ze srebrnymi inicjałami; „S. I. M. P." na zielonej tarczy emaliowanej.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 3 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 10 sierpnia 1937 r. Nr AP 3-67).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

164.

DECYZJA.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 4 ust. (2) rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Światowemu Związkowi Polaków z Zagranicy (Warszawa, ul. Mazowiecka 1) pozwolenia na ustanowienie odznaki honorowej p. n. „Za zasługi dla Polonii Zagranicznej", mającej na celu wyróżnienie za zasługi, położone dla Światowego Związku Polaków z Zagranicy.

Odznaka honorowa p. n. „Za zasługi dla Polonii Zagranicznej" posiada kształt krzyża kwadratowego, płaskiego o rozpiętości ramion 38 mm. Krzyż wykonany jest w srebrze. W środku krzyża znajduje się biały orzeł emaliowany, obejmujący skrzydłami srebrną kulę ziemską na czerwonej emalii. Pole, na którym znajduje się orzeł, otacza wieniec laurowy, srebrny. Na odwrocie odznaki, w środku wyryty jest napis: „Zorganizowany naród to potęga" oraz inicjały Światowego Związku Polaków z Zagranicy „Ś. Z. P. Z.".

Odznakę, zawieszoną na biało-czerwonej wstążce, nosi się po lewej stronie poniżej normalnej linii, przyjętej dla odznaczeń. Odznaka miniaturowa jest noszona w lewej klapie marynarki.

Odznaka będzie nadawana zgodnie z regulaminem przez Kolegium Odznaczeniowe powołane z ramienia Prezydium Rady Naczelnej Światowego Związku Polaków z Zagranicy.

Regulamin odznaki honorowej wydany przez Prezydium Rady Naczelnej Światowego Związku Polaków z Zagranicy, zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

Odznaka będzie wydawana bezpłatnie i na czas nieokreślony.

Regulamin stanowi nierozłączną część niniejszego pozwolenia.

(Warszawa, dnia 10 sierpnia 1937 r. Nr AP. 3/80).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

Regulamin Odznaki Honorowej „Za zasługi dla Polonii Zagranicznej".

§ 1.

Odznaka Honorowa „Za zasługi dla Polonii Zagranicznej" posiada kształt krzyża kwadratowego, płaskiego o rozpiętości ramion 38 mm. Miniaturka wynosi 1/3 wielkości. Krzyż wykonany jest w srebrze. W środku krzyża znajduje się biały orzeł emaliowany, obejmujący skrzydłami srebrną kulę ziemską na czerwonej emalii. Pole, na którym znajduje się orzeł, otacza wieniec laurowy, srebrny.

Na odwrocie odznaki, w środku, wyryty jest napis: „Zorganizowany Naród to potęga" oraz inicjały Światowego Związku Polaków z Zagranicy.

§ 2.

Odznakę, zawieszoną na biało czerwonej wstążce, nosi się na lewej piersi poniżej normalnej linii przyjętej dla odznaczeń. Odznaki miniaturowe noszone są na lewej klapie marynarki.

§ 3.

Odznaka jest jednostopniowa. Jedna osoba odznaczona być może odznaką dwu i trzykrotnie, jednak między jednym a drugim odznaczeniem upłynąć musi przynajmniej 5 lat, każde następne odznaczenie znaczone jest srebrnym liściem laurowym, nakładanym na wstążkę odznaki.

§ 4.

Odznaczeni otrzymują odznakę bezpłatnie.

§ 5.

Odznaka wręczana jest wraz z dyplomem, w którym wyszczególnione jest imię i nazwisko osoby odznaczonej, data przyznania odznaki, numer odznaki zasługi odznaczonego, za które odznaka została przyznana, oraz z legitymacją upoważniającą do noszenia odznaki.

Poszczególne egzemplarze odznaki są numerowane.

§ 6.

Odznakę otrzymać może każdy Polak, który pracą społeczną lub czynem indywidualnym przyczynił się do wzmożenia jakiejkolwiek dziedziny życia Polonii Zagranicznej. Odznaka Honorowa „Za zasługi dla Polonii Zagranicznej" będzie nadawana wyłącznie Polakom, którzy stale lub co najmniej przez okres 5 lat przebywają w środowiskach polskich zagranicą, nie pełniąc przy tym obowiązków przedstawicieli urzędowych, delegowanych z kraju.

§ 7.

Odznakę przyznaje Kolegium Odznaczeniowe, w skład którego wchodzą:

A) Prezes Światowego Związku Polaków z Zagranicy lub jego urzędujący zastępca, jako przewodniczący Kolegium.

B) prezes lub wiceprezes Sądu Organizacyjnego Światowego Związku Polaków z Zagranicy, delegowany przez Sąd.

C) 3 członków wybranych przez Radę Naczelną, która dokonywać będzie wyboru władz Związku.

D) 2 członków, kooptowanych przez osoby wymienione w punktach A—C.

Kolegium na pierwszym posiedzeniu wybiera sekretarza, który pełni równocześnie obowiązki zastępcy przewodniczącego. W razie ustąpienia któregoś z członków Kolegium, Kolegium Odznaczeniowe winno dokooptować następcę na swym najbliższym zebraniu.

§ 8.

Posiedzenia Kolegium Odznaczeniowego zwołuje przewodniczący lub w jego zastępstwie sekretarz.

Posiedzenia Kolegium są prawomocne przy obecności przynajmniej 4-ch jego członków.

Uchwały o przyznaniu odznaki zapadają jednomyślnie. Wstrzymanie się od głosowania jednej osoby nie jest uważane za sprzeciw.

O ile jednak przy głosowaniu wstrzymuje się 2 osoby, wniosek uważa się za odrzucony.

§ 9.

Wnioski o nadaniu odznaki mogą stawiać naczelne organizacje terenowe, Prezydium Światowego Związku z Zagranicy oraz Kolegium Odznaczeniowe z własnej inicjatywy.

§ 10.

Wnioski o nadanie odznaki stawiane mogą być tylko na specjalnych formularzach, opracowanych przez Kolegium Odznaczeniowe i muszą być szczegółowo uzasadnione.

§ 11.

Wnioski o nadanie odznaki, przedstawiane ze strony naczelnych organizacji terenowych, winny być poprzedzone przez formalnie przyjętą uchwałę Zarządu Głównego organizacji. Vota separata, zgłaszane na posiedzeniach organizacji naczelnych w sprawie przyznania odznaki, muszą być zgłaszane piśmiennie do Kolegium Odznaczeniowego przy Światowym Związku Polaków z Zagranicy, który je rozpatruje.

§ 12.

Lista osób odznaczonych ogłaszana jest w zasadzie dwa razy w roku w dniu 8 sierpnia, t. j. jako w dniu proklamowania Światowego Związku Polaków z Zagranicy oraz w dniu 3 Maja, jako święta narodowego.

§ 13.

Wręczenie odznaki odbywa się w sposób uroczysty.

§ 14.

W Polsce odznaka wręczana jest przez prezesa Światowego Związku Polaków z Zagranicy lub osobę przez niego upoważnioną—przez prezesów naczelnych organizacji terenowych. W wypadkach, gdy odznaczany jest urzędującym prezesem organizacji naczelnej, odznakę wręcza osoba, wyznaczona przez prezesa Światowego Związku Polaków z Zagranicy.

§ 15.

Prawo noszenia odznaki tracą:
a) karani za czyny hańbiące,
b) działający na szkodę Narodu Polskiego.

O odebraniu odznaki decyduje specjalną uchwałą Kolegium Odznaczeniowe na zasadzie wyroku Sądu Organizacyjnego.

§ 16.

Liczba rocznie przyznawanych odznak określona zostanie przez Prezydium Światowego Związku Polaków z Zagranicy w trzecim roku przyznawania odznaki.

165.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Stowarzyszeniu b. Więźniów Politycznych (Warszawa, ul. Bielańska 9) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie metalowej tarczy owalnej, składającej się z wieńca liści laurowych i dębowych; w środku tarczy więzienne okno zakratowane oraz kajdany.

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 1 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom, nie będącym jego członkami, jest zakazane.

(Warszawa dnia 10 sierpnia 1937 r. Nr AP 3-240).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

166.

PISMO OKÓLNE

z dnia 11 sierpnia 1937 r.

o obliczeniu składek emerytalnych.

(Nr Pers. 1201/22).

Do
Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania okólnik Prezydium Rady Ministrów Nr 22 z dnia 4 sierpnia 1937 r. w sprawie obliczania składek emerytalnych w związku z zawiązywaniem stosunku służbowego o charakterze publiczno-prawnym.

Za DYREKTORA BIURA PERSONALNEGO
(—) Jacuk
KIEROWNIK REFERATU

Otrzymują nadto:
Komenda Główna Policji Państwowej,
Dowództwo Korpusu Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny
oraz Biura Personalne Ministerstw:
Komunikacji,
Opieki Społecznej,
Przemysłu i Handlu,
Rolnictwa i Reform Rolnych,
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

PREZYDIUM RADY MINISTRÓW
Nr 50-43/1.
Obliczanie składek emerytalnych.

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1937 r.

OKÓLNIK Nr. 22

Do
wszystkich Ministerstw w Warszawie.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 12-go grudnia 1936 r. Nr D. I. 30399/Em/36 zwróciło uwagę na to, że zawiązywanie stosunku służbowego o charakterze publiczno-prawnym nie z pierwszym dniem kalendarzowego miesiąca powoduje rozliczne trudności związane z obliczaniem, należnych Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu składek emerytalnych oraz z zaliczaniem do wysługi emerytalnej części miesiąca, w którym nastąpiło mianowanie.

W związku z tym Prezydium Rady Ministrów prosi o zarządzenie by termin, w którym ma nastąpić objęcie służby przez mianowanego

na stanowisko publiczno-prawne, zbiegał się z pierwszym dniem kalendarzowego miesiąca, o ile względy służbowe nie będą wymagały natychmiastowego obsadzenia danego stanowiska.

(—) Jagiełło

DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO.

167.

PISMO OKÓLNE

z dnia 13 sierpnia 1937 r.

w sprawie wymiaru państwowego podatku gruntowego.

(Nr. SF. 27/59/1).

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

W związku z wejściem w życie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593) Urzędy Skarbowe (działy katastralne) przystąpiły do wymiaru tego podatku na zmienionych podstawach.

Wielka ilość płatników tego podatku, powtarzanie się imion i nazwisk w obrębie tej samej gminy, wreszcie nieskładanie deklaracyj podatkowych, przewidzianych w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250) wskutek braku należytej znajomości tych przepisów — mogą przy wymiarze podatku spowodować błędy co do osoby płatnika, bądź przedmiotu podatkowego.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zarządza, aby zarządy gminne i miejskie zgłaszały zauważone przy poborze podatku gruntowego niezgodności właściwym urzędom skarbowym, celem ich zbadania i usunięcia. Zgłoszenia te winny być sporządzone w postaci wykazów, według załączonego wzoru.

Zarazem — w związku z wątpliwościami podnoszonymi ze strony Urzędów Wojewódzkich i związków samorządowych województw wschodnich co do stosowania degresji przy wymiarze dodatków komunalnych do podatku gruntowego — Ministerstwo wyjaśnia, iż ulgi dotyczące drobnych płatników państwowego podatku gruntowego (degresja), przewidziane w art. 8 wyżej wymienionego dekretu — zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 51 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454) stosują się automatycznie do wymiaru dodatków komunalnych do państwowego podatku gruntowego.

Zechcą P. P. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych podać powyższe zarządzenie i wyjaśnienia do wiadomości zarządów gminnych i miejskich oraz dopilnować ich wykonania przez związki samorządowe, znajdujące się na terenie podległego Im powiatu.

(—) Zbikowski

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Zał. do pisma ok. Nr. SF. 27/59/1.

ZARZĄD GMINY URZĄD SKARBOWY

Wykaz niewłaściwego wymiaru podatku gruntowego

Numer kolejny księgi bierczej	Nazwisko i imię, miejsce zamieszkania podatnika	Oznaczenie niewłaściwego wymiaru podatku gruntowego	UWAGA
5	Kraiński Józef	W gminie znajduje się 4 Kraińskich Józefów	Kraiński Józef s. Józefa Kraiński Józef s. Franciszka Kraiński Józef s. Józefa Józefowego Kraiński Józef s. Piotra
7 i 36	Karaś Władysław	Jeden płatnik występuje dwukrotnie	
10	Nowotarski Franciszek s. Jana	Opłaca podatek od nieruchomości	
38	Bączkowski Michał s. Piotra	Grunt jest nieużytkiem	
65	Konwent OO. Bernardynów w NN.	Grunt służy celom religijnym	
94	Szkoła rolnicza w NN.	Grunt służy celom naukowym	
156	Rybka Franciszek s. Piotra	Wobec wyjazdu za granicę oddał grunt w posiadanie bratu swemu Rybce Antoniemu s. Piotra Nr. kol. ks. biercz. 158	
174	Woźniak Jan s. Piotra	Oddał połowę gruntu w posiadanie swej córce Paulinie zam. Martyniec	

Miejscowość, dnia .... Wójt gminy

168.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Polskiemu Związkowi Łowieckiemu (Warszawa, ul. Nowy Świat 35) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie srebrnego monogramu „P. Z. Ł.", okolonego złotym wieńcem z choiny, zakończonym u góry potrójnym złomem.

Odznaka może być używana jako odnaka członkowska do noszenia w klapie.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 4 zł 20 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 16 sierpnia 1937 r. Nr. AP. 3/93).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 6 sierpnia Nr 59 Rok 1937

Poz. 464. Ustawa z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego.

Art. 1. W trosce o zapewnienie bytu obywatelom Państwa Polskiego, zasłużonym w walkach o niepodległość Państwa Polskiego, ustawa niniejsza zapewnia tym obywatelom pracę lub zaopatrzenie na zasadach w tej ustawie zawartych.

Art. 2. (1) Osoba odznaczona Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Niepodległości lub Medalem Niepodległości oraz osoba nie odznaczona, która udowodni czynny udział w walkach o niepodległość, przy równych kwalifikacjach zawodowych, ma pierwszeństwo przy obsadzaniu stanowisk w urzędach, przedsiębiorstwach i zakładach państwowych i samorządowych oraz w przedsiębiorstwach i zakładach przez państwo subwencjonowanych lub koncesjonowanych.

(2) Minister Spraw Wojskowych określa sposób, w jaki ma być udowodniony czynny udział w walkach o niepodległość.

Art. 3. (1) Każda instytucja i zakład o charakterze publicznoprawnym oraz każde przedsiębiorstwo i zakład pracy, niezależnie od tego, czy jest własnością państwową, samorządową, czy prywatną, ma obowiązek zatrudnić na każdych 33 pracowników co najmniej jedną osobę, posiadającą warunki, określone w art. 2 ust. (1), poszukującą pracy, zdolną do niej i skierowaną przez właściwy urząd instytucję pośrednictwa pracy.

(2) Obowiązkowi, przewidzianemu w ust. (1), podlega również każdy pracodawca, prowadzący roboty sezonowe, budowlane, ziemne, brukarskie, drogowe, kolejowe, wodne (budowlane, regulacyjne) oraz melioracyjne.

(3) W instytucji, przedsiębiorstwie i zakładzie pracy o zmiennej liczbie pracowników liczbę osób, posiadających warunki, określone w art. 2 ust. (1), przypadającą do zatrudnienia w danym miesiącu kalendarzowym, ustala się na podstawie przeciętnej miesięcznej pracowników zatrudnionych w miesiącu poprzednim, z wyjątkiem gospodarstw rolnych, gdzie bierze się za podstawę do obliczenia tylko stałych rocznych pracowników rolnych.

(4) Jeżeli pracodawca w rozumieniu ust. (1) i (2) w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zatrudniał więcej uczestników walk o niepodległość niż to określa ust. (1), liczba zatrudnionych uczestników walk o niepodległość nie może być zmniejszona w przeciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej.

(5) Pracodawca może wypowiedzieć umowę o pracę, zawartą z osobą, posiadającą warunki, określone w art. 2 ust. (1), tylko z ważnych przyczyn, a w szczególności:

a) co do pracowników umysłowych tylko z ważnych przyczyn w rozumieniu art. 32, 33, 36 i 37 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323);

b) co do robotników tylko z ważnych powodów lub winy w rozumieniu art. 13 do 16, 18 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324).

(6) W przypadku zwolnienia z powodu niezdolności do pracy osoby, posiadającej warunki, określone w art. 2 ust. (1), pracodawca obowiązany jest zatrudnić w granicach wolnych stanowisk członka rodziny, na których ciąży obowiązek utrzymania rodziny zwolnionego, a który poszukuje pracy i jest do niej zdolny.

(7) Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z właściwymi ministrami może ustalić dla poszczególnego przedsiębiorstwa i zakładu lub poszczególnego obszaru normę wyższą, niż przewiduje ust. (1), aby zapewnić zatrudnienie na danym obszarze wszystkim uczestnikom walk o niepodległość.

Art. 4. Publiczne instytucje pośrednictwa pracy obowiązane są kierować na wakujące miejsca pracy w pierwszym rzędzie zarejestrowanych bezrobotnych uczestników walk o niepodległość.

Art. 5. (1) Zaopatrzenie ze Skarbu Państwa służy:

a) osobie odznaczonej Krzyżem Niepodległości z Mieczami lub Krzyżem Niepodległości, jeżeli osoba ta nie posiada środków, zapewniających egzystencję, a utraciła według orzeczenia komisji lekarskiej co najmniej 50% zdolności do zarobkowania lub przekroczyła 55 lat życia,

b) wdowie po osobie, określonej w lit a), w przypadku, gdy małżeństwo zostało zawarte przez tę osobę przed przyznaniem jej zaopatrzenia, oraz sierotom, jeżeli wdowa i sieroty nie posiadają środków, zapewniających egzystencję; wdowie jednak nie służy to prawo, jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony,

c) rodzicom osoby zmarłej, określonej w lit. a), jeżeli zmarły nie pozostawił wdowy ani dzieci, a rodzice nie otrzymują żadnego zaopatrzenia z funduszów publicznych, ani nie posiadają innych środków, zapewniających egzystencję.

(2) Za nie posiadającą środków, zapewniających egzystencję, należy uważać osobę, której dochód miesięczny z wszelkich źródeł nie przekracza łącznie kwoty, określonej w art. 6 ust. (1) dla osoby samotnej, lub w art. 6 ust. (1) i (2) dla osoby posiadającej rodzinę.

(3) Za nie posiadającą środków, zapewniających egzystencję, należy również uważać:

a) osobę właściciela gospodarstwa rolnego o powierzchni nie przekraczającej 5 ha ziemi użytkowej I lub II klasy, 8 ha III klasy i 10 ha— IV klasy,

b) osobę, posiadającą gospodarstwo rolne na mocy przepisów o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego lub z mocy ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1 z 1926 r.),

c) osobę, posiadającą osadę rentową o powierzchni poniżej 20 ha na obszarze województwa poznańskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego oraz poniżej 35 ha na obszarze województwa pomorskiego, jeżeli nabycie tych osad nastąpiło po dniu 1 lipca 1919 r., jeżeli osoby, wymienione pod lit. a), b) i c), czerpią swój dochód wyłącznie z gospodarstwa lub osady.

(4) Zaświadczenia o stanie majątkowym oraz o środkach utrzymania wydaje powiatowa władza administracji ogólnej.

Art. 6. (1) Zaopatrzenie zasadnicze osoby, określonej w art. 5 ust. (1) lit. a), wynosi miesięcznie 90 złotych w miejscowościach zaliczonych do klasy A. Kwotę tę obniża się zależnie od miejsca zamieszkania, a mianowicie: do zł 70 — w razie zamieszkania w miejscowości, zaliczonej do klasy B, oraz do zł 60 — w razie zamieszkania w miejscowości, zaliczonej do klasy C.

(2) Osobie, pobierającej zaopatrzenie na podstawie art. 5 ust. (1) lit. a), służy prawo do dodatku rodzinnego w wysokości 20% zaopatrzenia zasadniczego na żonę, wobec której ma obowiązek utrzymania, i na każde dziecko, będące na wyłącznym utrzymaniu, w wysokości 10% zaopatrzenia zasadniczego. Dodatek rodzinny nie może być przyznany na więcej niż na 4 dzieci, będących na wyłącznym utrzymaniu pobierającego zaopatrzenie. Prawo do dodatku na dziecko służy do ukończenia 18 roku życia. Jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły publicznej, albo kształci się zawodowo, bądź wskutek ułomności fizycznej, umysłowej, albo nieuleczalnej choroby nie może zarabiać na swoje utrzymanie, prawo do dodatku służy do ukończenia 24 roku życia. Zawarcie związku małżeńskiego przed 18, bądź 24 rokiem życia powoduje utratę dodatku rodzinnego na dziecko.

(3) Za miarodajne do wymiaru zaopatrzenia uważa się dla osoby, która pobierała zaopatrzenie na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 8) — miejsce jej zamieszkania w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej, zaś dla osoby, która otrzyma zaopatrzenie po wejściu w życie ustawy niniejszej — ostatnią miejscowość, będącą miejscem jej zamieszkania co najmniej w przeciągu jednego roku.

(4) W przypadku nieprzewidzianym w przepisach ust. (3) służy zaopatrzenie w wymiarze, ustalonym dla miejscowości klasy B.

(5) Wymiar, dokonany w myśl artykułu niniejszego, ulega zmianie w razie zmiany miejsca zamieszkania. Zmiana tego wymiaru następuje w przypadku przesiedlenia się osoby uprawnionej do miejscowości klasy wyższej po upływie trzech lat, w przypadku przesiedlenia się jej do miejscowości klasy niższej — po upływie jednego roku zamieszkiwania w nowej miejscowości.

(6) Przy wymiarze zaopatrzenia zasadniczego na podstawie ustawy niniejszej obowiązuje podział miejscowości na klasy, zawarty w załączniku do art. 17 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Art. 7. (1) Zaopatrzenie wdowy i sierot wynosi:

a) dla wdowy — 50% zaopatrzenia zasadniczego zmarłego męża,

b) dla każdej sieroty, której matka pobiera zaopatrzenie — po $33^1/_3$% zaopatrzenia wdowy,

c) dla każdej sieroty, której matka nie żyje, lub nie pobiera zaopatrzenia — po 50% zaopatrzenia wdowy.

(2) Suma zaopatrzenia wdowiego łącznie z zaopatrzeniem sierocym, bądź suma zaopatrzeń

sierocych nie może przekraczać 100% zaopatrzenia zasadniczego zmarłego.

(3) W przypadku, zasługującym na szczególne uwzględnienie, gdy po zmarłej osobie, określonej w art. 5 ust. (1) lit. a), pozostanie więcej niż 4 dzieci, zaopatrzenie wdowie łącznie z zaopatrzeniem sierocym może być przyznane do wysokości 100% zaopatrzenia zasadniczego wraz z dodatkiem rodzinnym, jakie ostatnio pobierał zmarły.

(4) Zaopatrzenie każdego z rodziców wynosi miesięcznie 25% zaopatrzenia zasadniczego zmarłego.

Art. 8. (1) Jeżeli osoba, określona w art. 5 ust. (1), posiada prawo do zaopatrzenia na podstawie innego tytułu: ze Skarbu Państwa, z funduszów samorządu, z przedsiębiorstwa, z zakładu, albo z instytucji państwowej lub samorządowej w wysokości niższej od zaopatrzenia, służącego w myśl ustawy niniejszej, wówczas uzupełnia się je do wysokości zaopatrzenia, należnego z ustawy niniejszej.

(2) Minister Skarbu może osobie, pobierającej zaopatrzenie z innych tytułów (ust. 1), zezwolić, w przypadku zasługującym na szczególne uwzględnienie, na pobieranie zaopatrzenia, przewidzianego w ustawie niniejszej, do pełnej wysokości, przewidzianej w art. 6 lub art. 7.

(3) Przepisy ust. (2) nie mają zastosowania w przypadku pobierania innego zaopatrzenia z funduszów państwowych, jeżeli ustawa, na której podstawie przyznano to zaopatrzenie, określa inaczej granicę łącznych zaopatrzeń.

Art. 9. (1) Zaopatrzenie przyznaje Minister Skarbu na wniosek komisji kwalifikacyjnej, utworzonej przy Ministerstwie Skarbu.

(2) W skład komisji kwalifikacyjnej mogą wchodzić jedynie osoby, odznaczone za udział w walkach o niepodległość. Komisja składa się z 7 członków, których wyznaczają: po jednym Minister Spraw Wewnętrznych, Minister Spraw Wojskowych i Minister Opieki Społecznej, po 2 zaś Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu. W ten sam sposób będą wyznaczani zastępcy członków komisji. Przewodniczy komisji członek komisji, wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 10. (1) Zaopatrzenie wypłaca się miesięcznie od pierwszego dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaopatrzenia.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio do wypłaty dodatku, przewidzianego w art. 6 ust. (2).

Art. 11. Jeżeli osoba uprawniona do zaopatrzenia uzyska środki, zapewniające jej egzystencję, zawiesza się prawo do zaopatrzenia z tytułu niniejszej ustawy na czas posiadania tych środków.

Art. 12. Prawo do zaopatrzenia gaśnie w razie:

a) śmierci osoby uprawnionej,

b) zawarcia związku małżeńskiego przez wdowę,

c) ukończenia przez sierotę 18 lat życia, zaś w przypadku, gdy uczęszcza do szkoły publicznej, albo kształci się zawodowo, bądź wskutek ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby nie może zarabiać na swoje utrzymanie — w razie ukończenia 24 lat życia,

d) zawarcia przez sierotę związku małżeńskiego,

e) skazania osoby uprawnionej prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych lub utratę obywatelskich praw honorowych,

f) utraty prawa do Krzyża Niepodległości z mieczami lub Krzyża Niepodległości z innej przyczyny, aniżeli na podstawie wyroku sądowego.

Art. 13. Kwota, nienależnie pobrana tytułem zaopatrzenia, podlega zwrotowi.

Art. 14. (1) Osobie, określonej w art. 5 ust. (1) lit. a) i pobierającej zaopatrzenie, służy prawo do korzystania z leczenia na koszt Skarbu Państwa we wszystkich przypadkach choroby lub kalectwa, jeżeli nie służy jej prawo do opieki lekarskiej na podstawie innych przepisów prawnych.

(2) Osoba, określona w ust. (1), ma prawo ubezpieczyć członków rodziny na wypadek choroby w instytucji ubezpieczeń społecznych na warunkach, jakie ustala Minister Opieki Społecznej.

(3) Osoba, określona w ust. (1), zniedołężniała lub ułomna, potrzebująca nieodzownie stałej opieki, na własną prośbę, a osoba psychicznie chora na wniosek opiekuna, może być na koszt Skarbu Państwa umieszczona w odpowiednim zakładzie opiekuńczym lub w zakładzie leczniczym.

(4) Przez czas przebywania w zakładzie opiekuńczym lub w zakładzie leczniczym osoba, określona w ust. (1) i (3), pobiera 20% przyznanego zaopatrzenia zasadniczego, natomiast żona i dzieci osoby, korzystającej z opieki zakładowej, mają prawo do pobierania zaopatrzenia, przewidzianego dla wdów i sierot.

(5) Osoba odznaczona Krzyżem Niepodległości z Mieczami lub Krzyżem Niepodległości która nie pobiera zaopatrzenia z niniejszej ustawy i której dochód z wszelkich źródeł nie przekracza łącznie dwukrotnie kwoty, określonej w art. 6 ust. (1) i (2), ma prawo do ubezpieczenia siebie i członków swej rodziny na wypadek choroby w instytucji ubezpieczeń społecznych na warunkach, jakie ustala Minister Opieki Społecznej.

(6) Sieroty po osobach, określonych w art. 5 ust. (1) lit. a), pozbawione należytej opieki ze strony pozostałej rodziny, mogą być umieszczane w zakładach opiekuńczych na koszt Skarbu Państwa.

Art. 15. Osobie, która pokryła koszty pogrzebu osoby, określonej w art. 5 ust. (1) lit. a), zmarłej po przyznaniu jej zaopatrzenia, zwraca się koszty pogrzebu w wysokości jednomiesięcznego zaopatrzenia zasadniczego osoby zmarłej.

Art. 16. (1) Winny przekroczenia przepisów, zawartych w art. 3, oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, będzie karany w drodze administracyjnej aresztem do sześciu tygodni albo grzywną od 200 do 2.000 złotych.

(2) Natomiast w przypadku naruszenia przepisów, zawartych w art. 3, w przedsiębiorstwie lub zakładzie państwowym, albo samorządowym, bądź znajdującym się pod zarządem państwowym lub samorządowym, w którym stosunek służbowy kierownika ma charakter publicznoprawny, publiczna instytucja pośrednictwa pracy występuje z doniesieniem do władz przełożonych kierownika przedsiębiorstwa lub zakładu, celem pociągnięcia winnego od odpowiedzialności w myśl przepisów służbowych.

Art. 17. (1) Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 8).

(2) Osoba, która nabyła prawo do zaopatrzenia na podstawie dekretu, wymienionego w ust. (1), zachowuje to prawo, jeżeli odpowiada warunkom, przewidzianym w ustawie niniejszej.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i właściwymi ministrami.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 465. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu na cele niekonsumcyjne.

Poz. 466. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lipca 1937 r. o ustaleniu opłaty monopolowej od spirytusu na niektóre cele niekonsumcyjne.

Poz. 467. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Poz. 468. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zwolnieniu od cła kukurydzy i końskiego zębu.

Poz. 469. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 17 lipca 1937 r. o sprostowaniu błędu w tekście przekładu polskiego protokołu dodatkowego, podpisanego w Brukseli dnia 7 stycznia 1937 r. do układu dodatkowego z dnia 2 marca 1936 r. do traktatu handlowego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Unią Ekonomiczną Belgijsko-Luksemburską z dnia 30 grudnia 1922 r.

Poz. 470. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 23 lipca 1937 r. o sprostowaniu błędu w tekście porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską z dnia 22 maja 1937 r. w sprawie zwiedzania Wystawy Paryskiej.

---

z 13 sierpnia Nr 60 Rok 1937

Poz. 471. Ustawa z dnia 7 sierpnia 1937 r. o rozciągnięciu na górnośląską część województwa śląskiego przepisów o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 1. (1) Rozciąga się na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1);

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o likwidacji umów dzierżawnych, dotyczących gruntów parcelowanych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 909);

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. o terminach ogłaszania i wykonania planów parcelacyjnych i wykazów imiennych nieruchomości, podlegających wykupowi na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 114, poz. 973);

4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 3, poz. 22);

5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. w sprawie parcelacji gruntów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 198);

6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o wyłączeniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 203);

7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 247);

8) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o powództwie cywilnym o odszkodowanie z tytułu wynagrodzenia za nieruchomość przymusowo wykupio-

ną lub przejętą na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 253);

9) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o uprawnieniach służby folwarcznej przy parcelacji w związku z postępowaniem scaleniowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 317);

10) ustawy z dnia 13 lutego 1932 r. o ujawnianiu hipotecznym zezwoleń na parcelację gruntów (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 95);

11) ustawy z dnia 17 marca 1933 r. o uproszczeniach, stosowanych przy regulacji hipotek parcelowanych gruntów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 166);

12) ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wyłączeniu terenów budowlanych spod działania przepisów o przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 230);

13) ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami powstałymi z parcelacji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 272).

(2) Skreśla się w aktach ustawodawczych, wymienionych w ust. (1), przepisy wyłączające bądź ograniczające wejście w życie tych aktów na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 2. Nieruchomości ziemskie, które były na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego przedmiotem podziałów rodzinnych lub podziałów współwłasności, dokonanych prawnie i fizycznie po dniu 9 stycznia 1926 r., będą traktowane jako jednostka pod względem wyłączeń z art. 4 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 roku o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 3. (1) Sprawy, dotyczące zbycia gruntów osadniczych przez przedsiębiorstwa osadnicze, wszczęte na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, będą zakończone według tychże przepisów.

(2) Sprawy, dotyczące nabycia gruntów osadniczych przez przedsiębiorstwa osadnicze i związek dla dostarczania ziemi, wszczęte czy to w drodze układu dobrowolnego czy postępowania wywłaszczeniowego, i nie zakończone do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej — ulegają umorzeniu z dniem wejścia w życie tej ustawy.

(3) Związek dla dostarczania ziemi ulega rozwiązaniu na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych. Zarządzenie to określi zasady i tryb likwidacji oraz uprawnienia nadzorcze władz w okresie likwidacji. W okresie likwidacji zaległe składki na rzecz związku podlegają egzekucji na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 4. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą: niemiecka ustawa osadnicza z dnia 11 sierpnia 1919 r. oraz pruska ustawa z dnia 15 grudnia 1919 r. wprowadzająca niemiecką ustawę osadniczą z dnia 11 sierpnia 1919 r. — w brzmieniu ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. w sprawie zmian i uzupełnień w obowiązującym na górnośląskiej części województwa śląskiego ustawodawstwie osadniczym — ogłoszone jako załącznik do rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 21 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 112, poz. 796), oraz art. 3 ust. (2) ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 55, poz. 423).

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 472. Ustawa z dnia 7 sierpnia 1937 r. o rozciągnięciu na górnośląską część województwa śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Art. 1. (1) Rozciąga się na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 658) wraz z późniejszymi zmianami.

(2) Skreśla się w art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wymienionego w ust. (1), wyrazy: „i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 473. Ustawa z dnia 7 sierpnia 1937 r. o rozciągnięciu na obszar sądu okręgowego w Katowicach przepisów ustawy o języku urzędowym sądów, urzędów prokuratorskich i notariuszy w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Poz. 474. Ustawa z dnia 7 sierpnia 1937 r. o zniesieniu fideikomisu Pszczyńskiego.

Poz. 475. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Krakowa i okolicy orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 30 kwietnia 1937 r.

Poz. 476. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Lwowa orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 27 kwietnia 1937 r.

Poz. 477. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Łodzi orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 7 maja 1937 r.

Poz. 478. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. st. Warszawy i najbliższej okolicy orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 29 kwietnia 1937 r.

Poz. 479. Rozporządzenie Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 30 lipca 1937 r. o zniesieniu niektórych powiatowych urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 3 ust. (2) oraz art. 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 60) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się powiatowe urzędy rozjemcze do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich:

w Bielsku, Katowicach i Lublińcu w województwie śląskim;

w Kozienicach w województwie kieleckim;

w Gródku Jagiellońskim i Jaworowie w województwie lwowskim;

w Skałacie i Zbarażu w województwie tarnopolskim;

w Szczuczynie w województwie nowogródzkim;

w Postawach w województwie wileńskim.

§ 2. Właściwość powiatowego urzędu rozjemczego w Cieszynie rozszerza się na obszar powiatu bielskiego, właściwość powiatowego urzędu rozjemczego w Tarnowskich Górach rozszerza się na obszar powiatów lublinieckiego, katowickiego i świętochłowickiego, właściwość powiatowego urzędu rozjemczego w Radomiu rozszerza się na obszar powiatu kozienickiego, właściwość powiatowego urzędu rozjemczego we Lwowie rozszerza się na obszar powiatów gródeckiego i jaworowskiego, właściwość powiatowego urzędu rozjemczego w Tarnopolu rozszerza się na obszar powiatów skałackiego i zbaraskiego, właściwość powiatowego urzędu rozjemczego w Lidzie rozszerza się na obszar powiatu szczuczyńskiego, a właściwość powiatowego urzędu rozjemczego w Dziśnie-Głębokie rozszerza się na obszar powiatu postawskiego.

§ 3. Sprawy wniesione do powiatowych urzędów rozjemczych wymienionych w § 1, które do dnia 1 października 1937 r. nie zostaną przez te urzędy załatwione ostatecznie, winny być z urzędu przekazane powiatowym urzędom rozjemczym, których właściwość ustala przepis § 2; urzędom tym będą również przekazane wszelkie akta i księgi zniesionych powiatowych urzędów rozjemczych.

Od spraw przekazanych nie pobiera się opłat, jeżeli opłaty zostały uiszczone w powiatowym urzędzie rozjemczym, do którego sprawa została wniesiona.

§ 4. Powiatowe związki samorządowe powiatów, w których urzędy rozjemcze zostały zniesione, przekażą odpowiednio powiatowym związkom samorządowym, w siedzibach których działają urzędy rozjemcze przejmujące agendy urzędów zniesionych — całą sumę należności z tytułu wpisów, opłat kancelaryjnych i nierozchodowanych dotąd kosztów postępowania, pobranych w sprawach niezałatwionych przez zniesiony urząd rozjemczy.

Przekazaniu ulegnie również wszelka nadwyżka ponad kwoty określone w ustępie poprzedzającym, jeżeli pozostaje ona na rachunku zniesionego urzędu rozjemczego w powiatowym związku samorządowym.

Przekazane kwoty zapisane będą na dobro rachunku urzędu rozjemczego, który przejął agendy urzędu zniesionego.

§ 5. Ewentutalne niedobory powiatowego urzędu rozjemczego, działającego na terenie dwóch lub więcej powiatów, pokrywają wszystkie zainteresowane wydziały powiatowe. Udział w kwocie potrzebnych w tym celu dopłat, pozostawać będzie w stosunku prostym do sumy wpływów z tytułu wpisów, opłat kancelaryjnych i innych, jakie wniesiono z danego powiatu. Rozrachunek między wymienionymi powiatowymi związkami samorządowymi dokonywa się każdego kwartału roku budżetowego po przedłożeniu rozliczenia przez powiatowy związek samorządowy, w siedzibie którego działa urząd rozjemczy.

§ 6. Przepisy §§ 4 i 5 niniejszego rozporządzenia obowiązują odpowiednio zainteresowane związki samorządowe w związku ze zniesieniem niektórych powiatowych urzędów rozjemczych na mocy rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości z dnia 17 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 177).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1937 r.

Poz. 480. Oświadczenie rządowe z dnia 15 lipca 1937 r. w sprawie zmiany Regulaminu Procesowego Górnośląskiego Trybunału Rozjemczego, przewidzianego w polsko-niemieckiej Konwencji Górnośląskiej, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 5 sierpnia Nr 177 Rok 1937

Poz. 291. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 lipca 1937 r. o uchyleniu zarządzeń Ministra Rolnictwa z dnia 22 września 1927 r. w sprawie gatunkowania, pomiaru i oznaczania wartości drewna i innych płodów leśnych oraz obliczania cen najmu i robót wymiarowych (akordowych) przy wyróbce drewna w lasach państwowych i z dnia 9 listopada 1928 r. o zmianie zarządzenia z dnia 22 września 1927 r.

Poz. 292. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 lipca 1937 r. o zmianie opłat portowych.

Poz. 293. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w sprawie instrukcji pocztowo-celnej.

z 6 sierpnia Nr 178 Rok 1937

Poz. 294. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Niepodległości z Mieczami, Krzyża Niepodległości i Medalu Niepodległości.

z 7 sierpnia Nr 179 Rok 1937

Poz. 295. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 296. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 9 sierpnia Nr 180 Rok 1937

Poz. 297. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 sierpnia 1937 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

z 10 sierpnia Nr 181 Rok 1937

Poz. 298. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 299. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 11 sierpnia Nr 182 Rok 1937

Poz. 300. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 301. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 12 sierpnia Nr 183 Rok 1937

Poz. 302. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 sierpnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz bekonów i innych przetworów mięsnych oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tych zaświadczeń.

z 13 sierpnia Nr 184 Rok 1937

Poz. 303. Okólnik C. 59 Ministerstwa Skarbu z dnia 29 lipca 1937 r. L. D. IV. 17624/2/37 w sprawie zmiany okólnika L. D. IV. 2370/2/37 z dnia 30 stycznia 1937 r. o wykorzystywaniu zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, dotyczących stosowania zniżonych stawek celnych taryfowych.

z 14 sierpnia Nr 185. Rok 1937

Poz. 304. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 305. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 16 sierpnia Nr 186 Rok 1937

Poz. 306. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 307. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

IV. Orzecznictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A." dział A, rocznik XIV rok 1936.

Nr 1184A.

Skutki zawarcia małżeństwa przez funkcjonarjusza państwowego jedynie w kościele bez uprzedniego ślubu cywilnego (b. zab. pr.), ze względu na prawa uposażeniowe, w szczególności na prawa do dodatku na żonę i dzieci.

(Wyrok z 28 kwietnia 1936, l. rej. 2525/33).

Nr 1185A.

Przy parcelacjach, przeprowadzanych przez urzędy ziemskie, cena sprzedażna parcelowanych gruntów, jako stanowiąca część składową projektu parcelacyjnego, dzieli losy tegoż projektu, a więc w myśl p. 3 art. 58 ustawy o wykonaniu

reformy rolnej z 28 grudnia 1925 poz. 1/1926 Dz. Ust. podlega zatwierdzeniu przez okręgowy urząd ziemski w drodze orzeczenia ostatecznego. (Teza).
(Wyrok z 30 kwietnia 1936, l. rej. 8444/33).

Nr 1186A.

W wypadku wniesienia odwołania od ostatecznego w toku instancji administracyjnych orzeczenia przez stronę, błędnie w tem orzeczeniu pouczoną, że służy jej odwołanie, władza wyższa, do której odwołanie wniesiono, powinna spowodować sprostowanie błędnego pouczenia o środkach prawnych. (Teza).
(Wyrok z 30 kwietnia 1936, l. rej. 3812/34).

Nr 1187A.

Jeżeli strona domaga się wykreślenia aktu ślubu z izraelickich ksiąg metrykalnych na obszarze byłego zaboru austrjackiego i opiera to żądanie na tem, iż rabin, który udzielił ślubu, nie był do tego upoważniony, a kwestja ta została w postępowaniu sądowem o unieważnienie małżeństwa odmiennie rozstrzygnięta, władza administracyjna nie jest uprawniona do samodzielnego rozpoznania tejże kwestji, a tem mniej do uznania jej za podstawę do zarządzenia żądanego wykreślenia wpisu metrykalnego. (Teza).
(Wyrok z 4 maja 1936, l. rej. 9040/32).

Nr 1189A.

W okresie przed wydaniem zapowiedzianego w art. 48 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich (poz. 500/1928 Dz. Ust.) rozporządzenia wspomniane gminy obowiązane były uchwały swe, dotyczące budżetów, składek i opłat, przedkładać do zatwierdzenia władz nadzorczych, wymienionych w art. 50 powołanych przepisów. (Teza).
(Wyrok z 7 maja 1936, l. rej. 6564/32).

Nr 1191A.

1) Przy wyborach rabina w gminie wyznaniowej żydowskiej głos wyborcy, oddany na kandydata, zamieszczonego na liście kandydatów, nie może być uznany za nieważny z uwagi na osobę kandydata.

2) W razie stwierdzenia, że wybory rabina w gminie wyznaniowej żydowskiej odbyły się na podstawie listy, zawierającej kandydata, który na tej liście nie powinien był być umieszczony, oraz, że nieprawidłowość ta ze względu na osobę wybranego miała dla wyniku wyborów znaczenie istotne, władza państwowa nadzorcza powinna unieważnić cały akt wyborczy i polecić zarządowi gminy wyznaniowej odpowiednie sprostowanie listy kandydatów. (Teza).
(Wyrok z 19 maja 1936 l. rej. 3204/33).

Nr 1193A.

1) Przez pozostawanie bez pracy, o którem mowa w art. 17 ust. 1 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z 24 listopada 1927 poz. 911 Dz. Ust., rozumieć należy pozostawanie bez zarobkowej pracy zależnej.

2) Wykonywanie samodzielnych czynności zarobkowych nie jest w myśl ust. 3 p. 1 powyższego art. 17 samo przez się przeszkodą do nabycia prawa do zasiłku z powodu braku pracy, jeżeli dana osoba czyni starania celem znalezienia odpowiedniego zajęcia. Prawo do wspomnianych świadczeń nie służy jednak w razie, gdy z zakresu trwałego zaangażowania środków, czasu i sił danej osoby w związku z samodzielnemi czynnościami zarobkowemi wynika niewątpliwie, że czynności te mają charakter gospodarczego usamodzielnienia się (art. 17 ust. 3 p. 1), powodującego pozostawanie bez zajęcia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia, i że wobec tego poszukiwanie pracy zależnej jest tylko symulacją. (Tezy).
(Wyrok z 29 maja 1936 l. rej. 5349/33).

Nr 1194A.

Osoba, wykonująca pracę zarobkową zależną, chociażby nie podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia, nie może być uważaną za pozostającą bez pracy w rozumieniu art. 17 ust. 1 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z 24 listopada 1927 poz. 911 Dz. Ust. (Teza).
(Wyrok z 4 czerwca 1936 l. rej. 7745/33).

Nr 1195A.

Zasiłek wyrównawczy, ustanowiony § 63 rozporządzenia z 19 grudnia 1933 poz. 781 Dz. Ust., może być przyznany jedynie na podstawie porównania uposażenia, przysługującego w dniu 1 stycznia 1934 r., z uposażeniem, przysługującem w dniu 1 lutego 1934 r., obliczonem według zasad art. 63 pomienionego rozporządzenia. (Teza).
(Wyrok z 8 czerwca 1936 l. rej. 7709/34).

Nr 1196A.

Praca, nie będąca zarobkową, nie może być powodem pozbawienia ubezpieczonego prawa do świadczeń na wypadek braku pracy na zasadzie art. 17 ust. 1 i 2 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z 24 listopada 1927 poz. 911 Dz. Ust. (Teza).
(Wyrok z 24 lutego 1936 l. rej. 7746/33).

Nr 1197A.

Wsparcie publiczne, udzielone przez czynniki, sprawujące opiekę społeczną po za obrębem województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego, nie powoduje według § 14 niemieckiej ustawy o siedzibie wsparcia z 30 maja 1908 (Dz. Ust. Rz. str. 381) spoczywania biegu czasokresu jednorocznego, potrzebnego według § 10 tejże ustawy do nabycia siedziby wsparcia. (Teza).
(Wyrok z 6 kwietnia 1936 l. rej. 4459/34).

Nr 1198A.

1) Od decyzji władzy, uwzględniającej zażalenie na dokonany przez zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej wymiar składki gminnej, służy gminie tej środek prawny odwołania, a na orzeczenie drugiej instancji prawo skargi do N. T. A.
2) W postępowaniu, wdrożonem wskutek zażalenia na dokonany przez zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej wymiar składki gminnej, władza odwoławcza, jako rozstrzygająca spór między osobą, obciążoną obowiązkiem składki, i gminą wyznaniową, powinna stosować postanowienia, objęte art. 91 prawa o postępowaniu administracyjnem poz. 341/1928 Dz. Ust. (Tezy).
(Wyrok z 5 maja 1936 l. rej. 8552/33).

Nr 1199A.

Jednorazowa odprawa, przewidziana w ust. 1 § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z 8 lipca 1932 poz. 577 Dz. Ust., nie służy wdowie, która zrzekła się prawa do zaopatrzenia wdowiego w myśl postanowień § 5 tegoż rozporządzenia. (Teza).
(Wyrok z 19 maja 1936 l. rej. 9555/33).

Nr 1201A.

Nie ulega zwolnieniu od likwidacji na mocy Porozumienia polsko-niemieckiego z 31 października 1929 r. nieruchomość, która w dn. 1 września 1929 r. była dzierżawiona przez osobę trzecią, jako nie odpowiadająca ani warunkom, przewidzianym w ust. 1 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 12 lutego 1932 poz. 82 Dz. Ust., ani też warunkowi, zamieszczonemu w zdaniu drugiem ust. 2 art. 1 tegoż rozporządzenia. (Teza).
(Wyrok z 28 maja 1936 l. rej. 239/34).

Nr 1203A.

Obywatelstwo polskie z art. 2 lub 3 ustawy z 20 stycznia 1920 poz. 44 Dz. Ust. jako warunek otrzymywania zaopatrzenia emerytalnego z tytułu służby w jednem z państw zaborczych.
(Wyrok z 16 czerwca 1936 l. rej. 2944/33).

Nr 1204A.

Stałe urlopowanie nie podpada pod pojęcie rozwiązania stosunku czynnej służby wojskowej w rozumieniu art. 29 ust. 1 p. 1 ustawy inwalidzkiej z 17 marca 1932 poz. 238 Dz. Ust. (Teza).
(Wyrok z 7 stycznia 1936 l. inw. 652/35).

Nr 1205A.

Władza, orzekająca o koncesji przemysłowej, jest tylko wówczas zwolniona od obowiązku podania faktycznego uzasadnienia odmownego rozstrzygnięcia, jeżeli przeciw temu przemawia wzgląd na bezpieczeństwo Państwa lub wzgląd na interes publiczny o charakterze interesu państwowego. (Teza).
(Wyrok z 22 maja 1936 l. rej. 4880/34).

Nr 1206A.

1) Legitymacja do wniesienia skargi do N. T. A. na orzeczenie, dotyczące wyborów, dokonanych przez radę gminy wyznaniowej żydowskiej, w wypadkach, kiedy stroną jest wyborca, nie jest zależna od okoliczności, by skarżący w czasie wniesienia skargi był jeszcze członkiem wymienionej rady.
2) W razie unieważnienia wyborów, przeprowadzonych w gminie wyznaniowej żydowskiej, powtórzone mają być tylko te czynności, wchodzące w skład postępowania wyborczego, które uznane zostały za nieprawidłowe, jak również zależne od tych czynności następne stadja tego postępowania. (Tezy).
(Wyrok z 22 maja 1936 l. rej. 717/35).

Nr 1210A.

Doliczanie przy obliczaniu wartości służebności opałowej kosztów wyróbki nie znajduje uzasadnienia w samem pojęciu służebności. (Teza).
(Wyrok z 23 marca 1936 l. rej. 10624/32).

Nr 1211A.

Marnowaniem wody w rozumieniu art. 67 ustawy wodnej (poz. 574/1928 Dz. Ust.) jest używanie wody ponad potrzebę, prawnie uznaną, ze szkodą innych. (Teza).
(Wyrok z 25 czerwca 1936 l. rej. 4201/33).

Nr 1212A.

Na podstawie art. 86 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. Urząd Wojewódzki nie jest uprawniony do uznania za ostateczną swej decyzji, oddalającej odwołanie od orzeczenia Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych jako spóźnione. (Teza).
(Wyrok z 25 czerwca 1936 l. rej. 2758/34).

Nr 1213A.

Brak zastrzeżonego w rozkazie Szefa Sztabu Generalnego z 5 listopada 1918 r. (Dz. Rozk. Wojsk. poz. 76) najwyższej władzy wojskowej zatwierdzenia przyjęcia byłego oficera armji austro-węgierskiej do Wojska Polskiego sam przez się nie ma istotnego znaczenia dla skuteczności tego przyjęcia, a powoduje jedynie rozwiązanie powstałego już stosunku służbowego, i z tego powodu nie jest przeszkodą do nabycia obywatelstwa polskiego na podstawie art. 4 p. 5 ustawy z 20 stycznia 1920 poz. 44 Dz. Ust. (Teza).
(Wyrok z 3 września 1936 l. rej. 5345/33).

Nr 1214A.

W sprawach, dotyczących segregacji wierzytelności (poz. 424/33 Dz. Ust.), wierzyciele hipoteczni mają prawa strony dopiero w postępowaniu przed okręgowymi urzędami ziemskimi. (Teza).
(Wyrok z 15 września 1936 l. rej. 6490/33).

Nr 1216A.

W Rosji cesarskiej duchowieństwo nie miało organizacji stanowej, a wobec tego przynależność do tego zawodu nie jest tytułem do nabycia obywatelstwa polskiego na podstawie art. 2 p. 1 lit. d) ustawy z 20 stycznia 1920 poz. 44 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 19 września 1936 l. rej. 2647/33).

Nr 1218A.

Sam tylko rodzaj artykułów żywności, jako przeznaczonych do spożywania, nie uzasadnia zastosowania art. 14 prawa przemysłowego z 7 czerwca 1927 poz. 468 Dz. Ust. do urządzeń miejsc wyrobu i miejsc sprzedaży wspomnianych artykułów (art. 8 p. g rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 343 Dz. Ust.). (Teza).

(Wyrok z 22 maja 1936 l. rej. 1375/33).

Nr 1219A.

Wszczęcie przez władze ziemskie pewnego stadium postępowania scaleniowego mimo zaskarżenia do N. T. A. czynności, dotyczących poprzedniego stadium, nie stanowi wadliwości postępowania. (Teza).

(Wyrok z 15 września 1936 l. rej. 11045/34).

Nr 1220A.

Decyzja, wydana na zasadzie art. 101 prawa o postępowaniu administracyjnym (poz. 341/1928 Dz. Ust.) przez władzę, podległą władzy wyższej, nie jest decyzją ostateczną. (Teza).

(Wyrok z 17 września 1936 l. rej. 8103/33).

Nr 1221A.

Zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej nie jest powołany ani w drodze dyscyplinarnej, ani w drodze nadzoru do zawieszania rabina gminy w jego czynnościach. (Teza).

(Wyrok z 21 września 1936 l. rej. 2531/33, 2532/33, 3450/33).

Nr 1223A.

Dodany do ustawy z 31 lipca 1924 poz. 741 Dz. Ust. rozporządzeniem z 24 lutego 1928 poz. 195 Dz. Ust. artykuł „8-a" nie jest przepisem, ograniczającym postanowienia art. 8 wspomnianej ustawy, lecz przepisem, rozszerzającym te postanowienia na grunty państwowe, niezbędne dla celów wojskowych lub dla eksploatacji przedsiębiorstw państwowych. (Teza).

(Wyrok z 9 października 1936 l. rej. 3691/35).

Nr 1224A.

Okoliczność, iż w księgach gruntowych i w katastrach parcela gruntowa nie jest zapisana jako las, sama przez się nie stoi na przeszkodzie do uznania tej parceli za leśną w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927 poz. 932/1932 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 29 września 1936 l. rej. 9244/33).

Nr 1226A.

W postępowaniu, mającym na celu wymiar składki gminnej na rzecz gminy wyznaniowej żydowskiej t. zw. systemem szacunkowym, przewidzianym w § 21 rozporządzenia o gospodarce finansowej wspomnianych gmin z 9 września 1931 poz. 698 Dz. Ust., powinien być ustalony i przyjmowany pod uwagę wchodzący w rachubę dochód płatnika. (Teza).

(Wyrok z 2 października 1936 l. rej. 1463/34).

Nr 1227A.

Określone § 3 rozporządzenia o gospodarce finansowej gmin wyznaniowych żydowskich z 9 września 1931 poz. 698 Dz. Ust. prawo władzy nadzorczej do wprowadzania zmian w przedkładanych projektach budżetowych wspomnianych gmin nie daje władzy nadzorczej możności wstawiania do budżetu pozycyj nowych. (Teza).

(Wyrok z 8 października 1936 l. rej. 5671/33).

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.